

Р е ц е н з и я

От проф. двмн Петър Христов Дилов – Факултет по ветеринарна медицина (ФВМ) при Лесотехнически университет (ЛТУ) – София.

Относно: материали, предоставени за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност „професор”.

Професионално направление: Ветеринарна медицина (6.4.)

Специалност: Патология на животните (Ветеринарно-медицинска фармакология, фармация и фармакотерапия)

Рецензията е съобразена с Приложение 15 от Правилника на ЛТУ за развитие на академичния състав.

В конкурса за професор, обявен в ДВ бр. 14 от 19.02.2016 г. и в сайта на ЛТУ за нуждите на катедрата „Ветеринарни незаразни болести, Патология и Фармакология”, като кандидат участва доц. д-р Димитричка Йорданова Димитрова.

Биографични данни

Доцент Д. Димитрова е родена на 27.11.1956 г. гр. Разград. Завършила е ветеринарна медицина във ВИЗВМ – гр. Стара Загора през 1980 г. (магистър ветеринарен лекар), а през 1981 г. е защитила докторска теза (Доктор – ветеринарен лекар).

След завършване на Факултета д-р Димитрова постъпва на работа като ветеринарен лекар в Тракийския университет. През 1987 г. след конкурс е избрана за научен сътрудник по фармакология в НИИА – гр. Разград. От 16.10.1989 г. е асистент по фармакология, токсикология и обща терапия (ВМФ) в Тракийския Университет – гр. Стара Загора, а след това последователно е избрана на ст. асистент (1992 г.) и гл. асистент (1996 г.). От 24.02.1999 г. е зачислена на докторантura със самостоятелна подготовка, защитена успешно през 2007 г. От 18.02.2008 г. д-р Димитрова е доцент в Катедрата по фармакология, токсикология и обща терапия към ВМФ при Тракийски университет. Общият преподавателски стаж на доц. Димитрова в областта на ветеринарномедицинската фармакология е приблизително 27 години, от които като доцент 9 години. През учебната 2015 – 2016 г., без да напуска Факултета в Стара Загора, доц. Димитрова поема допълнителното задължение да провежда обучението по Фармакология на студентите от Факултета по ветеринарна медицина в София.

Доц. Димитрова ползва самостоятелно английски и френски език и свободно руски език. Тя е завършила две краткотрайни специализации: 1988 г. в Москва в Всесъюзния институт по антибиотици и през 1995 г. в Bayer AD, Германия. Доц. Димитрова е участвала в 27 научноизследователски проекта, като ръководи 3 от тях. Тя притежава добри умения при

работка с компютри и друга електронна техника, която умело прилага при обучението на студентите и при научните изследвания. Доц. Димитрова бе официално привлечена за консултант на две дисертации – една във ФВМ при ЛТУ (заштита), и друга в НДНИВМИ (предстои защита). Моите лични впечатления са, че тя прояви много добри организационни и методични умения при фармакокинетичните оценки на сравняваните неорганични и органични железни и цинкови соли и комплекси. Показа също, че може сполучливо да работи в екип. Доц. Димитрова е избирана многократно за оценка на научни статии в български и чуждестранни списания, на научни проекти; също участвала и в научни журита, изпитни комисии на докторанти, асистенти и специализанти. От 2012 г. тя е член на Комисията за оценяване на научните проекти към ВМФ. Награждавана е за научни постижения, членува в СУБ – клон Стара Загора и СВЛБ клон ВМФ.

Описание на представените материали

Кандидатката за професор доц. Димитрова по списък участва в обсъждания конкурс с 118 публикувани материали, от които 59 са оценявани при избора и за доцент. Всичките представени материали са коректно и прецизно подредени. Научните трудове, участващи при първото и хабилитиране, няма да рецензирам, но те заслужават много добра оценка. Над 50% от тях са публикувани в известни чуждестранни списания. Отбелязвам, че резултатите относящи се до енрофлоксацина, публикувани в сп. Veterinary Research Communication и в сп. Research in Veterinary Science са цитирани общо 71 пъти, основно от чуждестранни автори.

Дисертацията на Димитрова посветена на изо-пеницилините, на която бях рецензент, е написана на 245 страници и надхвърля изисквания за образователната и научна степен „Доктор” и само поради процедурни пречки не бе и присъдена по-високата научна степен.

На настоящият конкурс за професор участват 59 публикувани материали. Няма да подлагам на рецензиране следните трудове: № 83 и 92 – представляват кратки постери без структура на научни трудове, № 95 представлява постер, който в по-широк план е публикуван в сп. Poultry Science (№ 104, 2015), № 112 и 113 – резултатите и приносите са в областта на клиничната лаборатория. На основно рецензиране подлежат монографията с 18-те публикации, 34 други публикации и 1 учебник, които тематично имат следната класификация: монографията с 18-те труда плюс още 26 други публикации, свързани с фармакокинетичните изследвания, 4 с фармакологичните аспекти, 2 с фармакотерапия, 2 с токсикология на лекарствата. Освен научните трудове доц. Димитрова е представила и списък с 45 участия с доклади в научни форуми, които също не подлежат на рецензиране.

Основните научни интереси на доц. Димитрова се разпростират в областта на фармакокинетиката на лекарствата. Тематично, съвременните математични модели на фармакокинетични изследвания са с висока степен на *актуалност* и с голям *внедрителски*

коefficient. Те са на границата между предклиничните и клинични изследвания. Във ветеринарната медицина те имат допълнително значение относно изследване на остатъчните количества на родителския продукт и метаболитите му в ядливите тъкани на третираните животни, довеждащи до изчисляване на MRLs и карантините срокове за клане. От значение е също видовото отнасяне на лекарствата при животните. В редки случаи е възможно екстраполиране на фармакокинетичните данни от един вид на друг. Типичен пример са камилите и тяхното продължително жадуване.

Монографията (фармакокинетика на някои антимикробни химиотерапевтици във ветеринарната медицина) е написана на 224 стр. учебников формат и структурирана както следва: 54 стр. литературен преглед с 505 източника от които 3 на кирилица; 130 стр. собствени изследвания илюстрирани с добре оформени таблици и фигури; приложени са 18 публикации и 19 доклада, изнесени на научни форуми проведени основно в България. От 18-те публикации 1 е самостоятелна, а останалите са колективни, но с водещ автор доц. Димитрова. От тях 3 са публикувани в чужбина (2 от списанията са с IF), 12 в български списания на английски език и 3 са публикувани в български сборници.

В монографията на проучване са подложени 4 противомикробни химиотерапевтици и някои техни метаболити, използвани като стратегически лекарства основно във ветеринарната медицина (енрофлоксацин, пефлокацин, тилмикозин, тиамулин). Целта е да се запълнят все още съществуващите „бели петна“ по отношение на фармакокинетиката им, оптимизиране на антимикробната терапия и намаляване на риска от изграждане на резистентност към тях. Допълнителните мотиви се отнасят до факторите, повлияващи фармакокинетиката на лекарствата прилагани при животните – вид, пол порода, възраст, тегло, хранене, жажда и др. Анализът на серумните нива е осъществен основно с течна хроматография (при тиамулина е приложен микробиологичен метод), който е с висока чувствителност и специфичност не само по отношение на родителското съединение, но и спрямо метаболитите му. Методите са валидирани. Фармакокинетиката е изяснена чрез компартиментен и некомпартиментен анализ и с помощта на компютърна програма са определени фармакокинетичните параметри; изяснена е и абсолютната бионаличност. Статистическият анализ на резултатите е проведен по непараметричен и параметричен метод. С информацията включена в монографията се прави съществен принос относно фармакокинетиката на включените четири противомикробни химиотерапевтици, някои от които са български лекарствени форми и се реализира тяхното внедряване в терапевтичната практика. Съдържащата се информация е достатъчна да се защити научната степен „Доктор на науките“.

Учебникът (Болести на пръста и копитото при продуктивните животни (Подология) е предназначен за обучение на студентите по дисциплината хирургия, но той има и

монографичен профил и може да се ползва и от практикуващите ветеринарни лекари. Учебникът е колективна книга. Доц. Димитрова участва в описане на Раздел IV (Профилактични практики за превенция на копитните заболявания = 11 стр.) и Раздел V (Схема за прилагане на дезинфектанти при обработка на копитата в съвременното говедовъдство = 15 стр.). Приложените лекарства и схеми за профилактика на копитните заболявания са важна част от учебника и заслужават добра оценка.

Публикациите извън монографията (34 броя) в конкурса за „професор” могат да бъдат класифицирани както следва:

По вид:

- Публикации в научни списания – 28 броя
- Публикации в сборници от научни форуми – 6 броя

По важност:

- Статии в списания с импакт фактор – 10 броя
- Статии в списания без импакт фактор – 18 броя
- Доклади в сборници от научни форуми – 6 броя

Място на публикуване:

- Статии в реферирани български и чуждестранни списания – 25 броя
- Статии в нереферирани списания – 3 броя
- В сборници от международни научни форуми – 4 броя
- В сборници от национални научни конференции – 2 броя

Език на който са публикувани:

- На български език – 7 броя
- На чужд език – 27 броя

Брой на съавторите:

- Самостоятелни – 1 брой
- С един съавтор – 1 брой
- С двама съавтори – 6 броя
- С трима и повече съавтори – 26 броя
- Ръководител на колектива – 12 броя
- На второ място от колектива – 14 броя

Общият брой публикации за участие в настоящият конкурс е 34, които заедно с 18 публикации, приложени към монографията са 52 броя, които значително превишават изискванията за длъжността професор. Висок е процента на публикациите в списания (28 от 34), на английски език (27 от 34), с импакт фактор (10 от 34).

Цитирания на научните публикации:

- Общо 157 броя
- От тях 95 броя са цитирани в чужди списания с импакт фактор
- 62 броя от цитиранията са в български списания, книги, дисертации, учебни помагала и др.

Импакт фактор (IF):

- Общият IF е 20,82, от който 11,80 е от първото хабилитиране

Обща характеристика относно дейността на доц. Димитрова

Учебно-преподавателска дейност

Впечатленията ми са, че доц. Димитрова познава много добре теорията и практиката на ветеринарномедицинската фармакология. Тя се разви като учен и преподавател в голямата школа по фармакология, създадена от проф. д-р Др. Друмев. Притежава амбицията и хъса на много добър преподавател, което се оценява от студентите.

Доц. Димитрова има преподавателски опит по специалността Ветеринарномедицинска фармакология от 27 години, от които 9 години като доцент, през който освен провеждане на упражнения е изнасяла годишно и 30 часа лекции. През учебната 2015 – 2016 г. доц. Димитрова е хоноруван доцент във ФВМ при Лесотехническия университет.

Доц. Димитрова е участвала в създаването на 1 учебна лаборатория. Тя е ръководител на фармакокинетичните части при 2 дисертации – една защитена (Анна Арнаудова-Мейти – ФВМ) и една пред защита (София Иванова – НДНИВМИ).

Научно-приложна и внедрителска дейност

Доц. Димитрова участва в 27 научни проекта, повечето от които са с внедрителска насоченост. Например 1 научен проект с „Биовет“ АД – гр. Пещера и 6 други проекта, финансиирани от „ВетПром“ АД – гр. Радомир са свързани с лекарствени продукти, които са регистрирани за употреба в Р. България. Фармакокинетичните изследвани (18 свързани с монографията и 26 други) имат непосредствено участие във внедряването на над 15 лекарствени продукти, някои са изследвани при повече от 5 вида животни (енрофлоксацин и др.)

Оценявам високо безкористната внедрителска дейност на доц. Димитрова.

Приноси (научни, научно-приложни, приложни)

I. Приноси свързани с фармакокинетичните изследвания

На проучване са подложени 7 антибиотика (№№ 82, 86, 87, 88, 92, 93) и 6 хинолони (№№ 79, 80, 88, 91, 97, 99, 104, 105, 106); 5 метални съединения и комплекси (№№ 89, 96, 100, 101, 102, 103); 2 продукта с метамизол (№№ 81, 90) и др.

В опитите са включвани основно генерични лекарства и лекарствени форми приети за единична оценка, за биоеквивалентна или сравнителна експертиза с аналоги. Изследванията са проведени при лабораторни животни (бели мишки, плъхове, зайци, японски пъдпъдъци), телета, овце, кози, свине, домашни любимци (кучета, котки), птици (пилета-бройлери, fazani, пуйки, патици), с няколко пътя на въвеждане – p.o., s.c., i.v. Проследявана е степента и характера на резорбцията ($T_{1/2abs.}$, $K_{abs.}$, C_{max} , T_{max}), задържане и разпределение в организма (MRT, Vd, K_{21} , $K_{12.}$), елиминиране ($T_{1/2\beta}$, Kel), абсолютна бионаличност (F) и др. В статиите фармакокинетичните параметри са подложени на умело обяснение, понякога ползвано и като заключение. Тези изследвания са получили добър отзив в чужбина и у нас, показател за което са цитиранията и високия IF.

Резултатите от фармакокинетичния профил на единични лекарства в цялост или частично са оригинални. Те са допринесли за производството и са подпомогнали клиничното прилагане на изследваните лекарства. Има и потвърдителни резултати (Genta – kel и др.). При някои от изследванията са търсени видови отнасяния в съдбата на лекарствата. Например: данофлоксацин при японски пъдпъдъци, fazani и токачки (тр. № 99). Оригинални резултати са получени при сравняване на 2 и повече лекарствени продукта. Например: при сравняване на хинлоните енрофлоксацин, данофлоксацин и марбофлоксацин при японски пъдпъдък, бионаличността е била значително по-висока при данофлоксацина. При сравнителните изследвания е приложен интересен алометричен метод (статистически принцип) за съпоставяне на фармакокинетичните показатели. При изо-пеницилините – клоксацилин, диклоксацилин и флоксацилин (№ 87), теоретично резултатите са оригинални, но практическото им приложение е ограничено. Оригинални са създадените фармакокинетични профили при пилета-бройлери на железния сулфат хептахидрат и на железния и цинковия метионат (тр. №№ 96, 98, 100, 101, 102). По-благоприятните резултати при органичните продукти в сравнение с неорганичните са потвърдителни, но са с оригинални резултати за българските продукти. Проведените фармакокинетични изследвания при животни със стафилококова инфекция, също са оригинални (тр. №№ 106, 117). Много добра оценка заслужава публикация тр. № 85. Установена е биоеквивалентност на българска лекарствена

форма с тиамулин (Vetmulin® 100) и референтния продукт Tiamulin 10% (Novartis), което е облекчило регистрацията на Ветмулина. Доц. Димитрова е участвала при фармакокинетични изследвания в колектив с индийски колеги (тр. №№ 79, 88, 92).

II. Приноси свързани с фармакология и фармакотерапия

Включват се в научни труда №№ 84, 108, 109, 110, 114, 115.

При хистологични изследване на български мукосекретолитик Бромхексин е установено, че при p.o. и i.m. прилагане на бели мишки не довежда до структурни и секреторни промени на епитела от трахеята и белите дробове (оригинален принос).

При 4 от научните трудове (№№ 108, 109, 110, 114) приносите се отнасят до самостоятелно или комбинирано прилагане на фитотерапия. Доказано е при патици мюлари, доведени до хиперлипемично състояние, че екстракт от чесън намалява общия холестерол и повечето от специфичните холестероли и триглицериди в кръвта на патиците – оригинален принос.

При кучета с експериментално предизвикана кожна инфекция с *Pseudomonas aeruginosa* е проучена възможността за терапия с растителния продукт Feverfew (вид вратига). При самостоятелното прилагане ефектът е незначителен (тр. № 109); по-добър е клиничния и хематологичния ефект при комбинирано прилагане заедно с еврофлоксацин (тр. №№ 110, 114), което е очаквано.

При опити с пилета-бройлери (тр. № 115) е изяснено, че железният метионат в сравнение с железния сулфат в дозировка 40 ppm и 300 ppm довежда до по-добри зоотехнически показатели (тегло и оползотворяване на фуража) и депонира повече желязо в черния дроб (приносът е оригинален за Fe-метионат и потвърдителен относно органичните и неорганични соли на желязото).

III. Приноси свързани с токсикологията

Включват се само 2 научни труда (№№ 111, 116). Установено е, че железният сулфат (хептахидрат) и железния метионат при интраинглувиално прилагане на пилета-бройлери, проявяват добра поносимост - 1000 – 1500 mg/kg м. и ниска остра токсичност – LD₅₀ е 1500 – 2000 mg/kg м. В 5-кратни LD₅₀, в продължение на 35 дни не довежда до странични ефекти; Fe-метионат подобрява по-добре теглото (оригинални приноси по отношение на българския Fe-метионат).

Проведени са разширени и задълбочени токсикологични изследвания на българския широкоспектърен антибиотик рифампицин (Тубоцин) – определяне на LD₅₀ при бели мишки и бели плъхове, по 3 начина на въвеждане (p.o., i.p., i.v.) и 3 месечна субхронична токсичност

при бели плъхове. Рифампицинът може да се оцени като ниско токсичен. Данните от резултатите са оригинални.

Личен принос на доц. Димитрова

При рецензираните 34 статии Димитрова при 1 е самостоятелна, при 12 е ръководител на колектива, при 14 е на второ място и само при 7 статии е на 3^{-то} и по-задно място, което е показател за доброто и лично участие в разработените научни трудове. В публикуваните материали тя се включва с уменията си по фармакология, фармакокинетика и лекарствена токсикология.

Критични бележки. В труд № 105, в заглавието е записано котки, а в табл. 1, 2, 3 данните се отнасят за кучета. Труд № 108 – няма изследване за състоянието на липидите в черния дроб на угояваните патици. Трудове №№ 91, 94, 97 – няма заключение или изводи.

Лични впечатления.

Доц. Димитрова е изграден специалист в областта на Ветеринарномедицинската фармакология както като преподавател (може да провежда цял курс на обучение), така и като научен специалист, особено в областта на съвременната фармакокинетика. Доц. Димитрова е амбициозна и работи с хъс за реализиране с успех на поставените цели и задачи. Добре работи в колектив. Уверен съм, че тя ще бъде един успешен професор и ръководител на обучението по дисциплината фармакология, фармация и фармакотерапия. Пожелавам ѝ успехи!

Заключение:

Въз основа на посоченото по-горе, предлагам доцент Димитричка Йорданова Димитрова да бъде избрана за професор по професионално направление Ветеринарна медицина (6.4.), специалност Патология на животните при ФВМ към Лесотехническия университет.

01.08.2016 г.

гр. София

Рецензент

(проф. д-р Петър Хр. Дилов)